

Ikt. sz.: FFB-40/3-2/2014.

FFB-1/2014. sz. ülés
(FFB-1/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Fenntartható fejlődés bizottságának**
2014. június 3-án, kedden, 8 óra 51 perckor
az Országgyűlés Irodaháza V. emelet 532. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Elnöki bevezető, a napirend elfogadása	5
Dr. Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása	6
<i>Dr. Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszterjelölt expozéja</i>	<i>6</i>
<i>Kérdések</i>	<i>11</i>
<i>Dr. Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszterjelölt válaszai</i>	<i>15</i>
<i>Szavazás</i>	<i>20</i>
Egyebek	20

Napirendi javaslat

1. Elnöki köszöntő
2. Dr. Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)
3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Sallai R. Benedek** (LMP), a bizottság elnöke
Bencsik János (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dankó Béla (Fidesz)
Manninger Jenő (Fidesz)
Simonka György (Fidesz)
Varga Gábor (Fidesz)
Heringes Anita (MSZP)
Kepli Lajos (Jobbik)
Dr. Aradszki András (KDNP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszterjelölt

Megjelentek

Hegmanné Nemes Sára nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár

(Az ülés kezdetének időpontja: 8 óra 51 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

SALLAI R. BENEDEK (LMP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok! Az illendő ötperces várakozás után megkezdjük a Fenntartható fejlődés bizottságának első ülését. Örömmel állapítom meg, hogy a bizottság teljes létszámban megjelent, és így határozatképes. Akikkel még nem találkoztam, azoknak elmondom, hogy Sallai Róbert Benedek vagyok Túrkevéről, a Lehet Más a Politika országgyűlési képviselője, és engem ért az a megtiszteltetés, hogy a bizottság elnöki feladatait elláthatom, amíg ki nem rakják a szűrőm.

A mai napon viszonylag egyszerűsített rendszerben csak egy miniszteri meghallgatást tervezünk. Mindenkinek az elnézését kérem, azért ülök le, mert felhívták a figyelmem, hogy a jegyzőkönyvvezetés és a mikrofonba való beszélés miatt így praktikusabb. Kérem, ne vegyék tiszteletlenségnek, hogy leülök. Ismertetem a napirendet. A mai nap folyamán lesz 5 perc általános elnöki köszöntés, 9 órára várjuk dr. Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszterjelölt urat a miniszterjelölti meghallgatásra. Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján történik a meghallgatás. Ezt a jogszabály szellemiségéből adódóan úgy szeretném lefolytatni, hogy frakciónként lehessen feltenni a kérdéseket, mégpedig kormánypárti és ellenzéki sorrendben. Amennyiben valamelyik frakciónak nem lesz kérdése, akkor ettől a sorrendtől nyilvánvalóan el fogok térni. Miután egyedül képviselem a frakcióm, és ellenzéki politikusként én is szeretnék kérdést feltenni, arra az időre meg fogom kérni Bencsik János alelnök urat az ülés vezetésére.

Amíg a miniszter úr megérkezik, hadd mondjam el, abban bízom, hogy a holnapi bizottsági ülés híre már eljutott minden bizottsági taghoz. Holnap már egy hosszabb bizottsági ülést tartanánk azért, hogy a jövő héten ne kelljen még egyszer összehívni a bizottságot néhány dolog miatt. A házelnök úr jelölt ki számunkra feladatot a Városliget megmentéséről szóló határozati javaslat előkészítésében. Szükség lenne arra, hogy a bizottság erről állást foglaljon.

A házszabályi rendelkezések értelmében meg kell határozni a bizottság alelnökeinek sorrendjét. Jogszabályi kötelezettségünk lesz ez a holnapi ülésen. Ez ügyben alelnök urakkal és a frakciók képviselőivel megkezdjük az egyeztetéseket, akivel pedig eddig még nem beszéltem, remélem, hogy azzal hamarosan módunk lesz beszélni. A jogszabályokból adódóan a bizottságnak kötelező ellenőrző albizottságot létrehoznia, erre szintén holnap kerül sor. Holnap lesz módunk az eddigi albizottságok és kerekasztalok működéséről eszmét cserélni egymással, arról, hogy folytatjuk-e ezeknek a hagyományait. Valamint holnap fogunk a bizottság ülésezési rendjéről, a részletes vitákhoz való kapcsolódásokról és minden más kérdéssel dönteni. Magyarul holnap döntjük el, hogy hogyan is fogunk majd működni.

A bizottsági munkát érintő házszabályi változásokkal kapcsolatos tudnivalókat Hatvani Szabolcs titkár úr – aki már hosszabb ideje tölti be ezt a posztot, és ismeri a bizottság működését – még a mai nap folyamán meg fogja küldeni minden bizottsági tagnak. Azt kérem, hogy akinek arra lehetősége lesz, az ezt tanulmányozza át a következő bizottsági ülésig.

Egyetlenegy napirendi javaslat lesz még a holnapi nap: az LMP frakciója javasolja, hogy az Oroszországi Föderáció kormánya részéről a magyarországi atomerőmű építésének finanszírozására nyújtandó állami hitel folyósítását tárgyaljuk meg.

A napirenddel kapcsolatban kinek van észrevétele? *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy a napirenddel kapcsolatban senkinek nincs észrevétele. Kérdezem, hogy ki fogadja el a mai ülésre javasolt napirendet. *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag elfogadta a mai ülés napirendjét.

Elérkeztünk a 2. napirendi ponthoz, s innentől kezdve várjuk a miniszterjelölt urat. A meghallgatás előtt van-e bárkinek bármilyen kérdése, észrevétele? *(Nincs jelentkező.)* Nincs. Remélhetőleg ez egy gördülékeny és gyors munka lesz.

Megfelel-e az, hogy a KDNP képviselője kezdi a miniszteri meghallgatással kapcsolatos kérdéseket, és őt követi az MSZP, a Fidesz meg a Jobbik? *(Dr. Aradszki András: Nekem nem lesz kérdésem.)* A Fidesznek lesz kérdése? *(Bencsik János: Igen.)* Valamilyen sorrendet azért határozzunk meg. Kezdhetünk ellenzékivel? *(Igen.)* MSZP-s vagy jobbikos képviselővel? *(Kepli Lajos: A hölgyeké az elsőbbség.)* Akkor az MSZP-vel kezdünk, a Jobbikkal folytatjuk, őt követi a Fidesz, majd az LMP.

Két perc technikai szünetet rendelék el, merthogy elvileg két perc múlva érkezik meg Seszták Miklós miniszterjelölt úr. *(Rövid szünet.)*

Dr. Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása

Akkor az ülést folytatnánk. Megállapítom, hogy továbbra is szavazatképesek vagyunk.

Nagy szeretettel köszöntöm dr. Seszták Miklós urat, a nemzeti fejlesztési miniszterjelöltet.

Közben az alelnök urakkal itt egyeztettem, és megtudtam, hogy 10 órára a miniszterjelölt úrnak tovább kell mennie, ezért nagyjából szabott kereteket kell tartanunk. Arra kérném dr. Seszták Miklós urat, hogy 10-15 percen mutakozzon be, mondja el a terveit, ezt követően – azért, hogy tartsuk az időt – a frakcióknak maximum 5-5 percen lehetne kérdést feltenni, utána a válaszokat várnánk meg, és akkor talán tudjuk tartani az időt.

Tehát szeretettel köszöntöm, és átadom a szót.

Dr. Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszterjelölt expozéja

DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszterjelölt: Nagy tisztelettel, szeretettel köszöntök mindenkit, a bizottság tagjait, a jelenlévőket. Már csak azért is, mert énnekem ebbeli minőségemben az első ilyen meghallgatás, köszönöm, hogy itt lehetek, köszönöm a meghívást.

Úgy illik, hogy először mutakozzak be, hiszen – remélem, azért sokan ismernek – azt gondolom, azt a pályát, ami szükséges ahhoz, hogy miniszterként megálljam a helyem, azért az önéletrajzomból is egypár mondatban ki kell hogy fejtsem.

1968. október 31-én születtem, a Ferences Gimnáziumban végeztem, Esztergomban 1987-ben, és 1988-tól 1994-ig az ELTE jogi karára jártam, 1994-ben diplomát szereztem. Van itt olyan, akivel együtt ültünk az iskolapadban, azért ennyi privátot hadd mondjak el, teljesen véletlenül most látom az urat.

Onnantól a pályám elég egyenes, hiszen bejártam a számléírást, amit egy ügyvéd bejárhatott. Elkezdtem ügyvédjelöltködni, majd '96-tól saját ügyvédi irodám volt, és mind a mai napig ennek az irodának vagyok a tulajdonosa. Az új összeférhetlenségi törvény miatt már május 1-jétől ügyvédként nem dolgozom, de az irodai tagságom fennmaradt.

Ezen kívül – ha ezt lehet mondom, hogy politikai karrier, habár a politikában a karrier mindig kényes kifejezés – az első találkozásom a politika ilyen terű megjelenésével 1994-ben volt, amikor külsős bizottsági tagként a Jogi és ügyrendi bizottság tagja voltam, és onnantól kezdve a számléírást bejártam, tehát '98-tól

mind a mai napig Kisvárdai város képviselőtestületének vagyok képviselője. A bizottságban először a Jogi és ügyrendi bizottság tagja, majd elnöke voltam, és ebben a ciklusban, a jelenlegi ciklusban ez a bizottság már nemcsak Jogi és ügyrendi, hanem fejlesztési bizottság is lett, mintha kitalálták volna, hogy pár évvel később valami közöm lehet vagy lesz Magyarország vonatkozásában a fejlesztéshez.

Ezzel párhuzamosan 2002-től a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei közgyűlés tagja voltam, ahol szintén a Gazdasági és vállalkozásszabályozási bizottság tagja voltam, majd vezettem; ez 2010-ben szűnt meg. A politikai pályafutásom vonatkozásában a parlamenti képviselőség 2010-ben kezdődött, 2010-ben kerültem be a magyar parlamentbe, és jelenleg is ezt a posztot töltöm be. A Gazdasági bizottság tagja voltam 2010-től, és így jött el ez a mai nap.

Biztos, hogy sokan ülnek itt azért, hogy mindenféle tulajdoni érdekeltségem felől érdeklődjenek. Én ezt szeretném már most rögtön elosztatni, illetve erre egy pár mondatot mondani, hiszen azt kell mondjam, hogy az ember ritkán van ilyen sokat sajtóban; ennek mindig vannak okai, hát most megtörtént ez az ok. Jelenleg is – ez így van körülbelül 12 éve – egyetlenegy magyar gazdasági társaságnak vagyok tulajdonosa, egy autószalonnak, ezen kívül a saját ügyvédi irodámban vagyok tulajdonos. Ezt meghaladóan soha nem volt és nem is lesz semmilyen külföldi érdekeltségű tulajdoni kötődésem.

Tehát ha valaki azt meg akarta kérdezni, hogy van-e offshore cégem vagy nincs, akkor üzenem neki, hogy nincs. Ezzel kapcsolatban amit lenyilatkoztam, azt továbbra is fenntartom. Mindig ezt szoktam erre mondani – most már nem gyakorló jogászként –, hogy aki ezzel ellentétben bármilyen mást tud, örömmel látom, és hadd tegye elő, vizsgáljuk meg, tegyen bejelentést, bármilyen feljelentést, Magyarországon ez szokás. Tehát értelemszerűen nem volt offshore cégem, nem lesz offshore cégem.

Vizsgont egy dolgot tudni kell minden bizottsági tagnak: azért én nem a Holdról jöttem, tehát húszéves ügyvédi pályafutásom van, értelemszerűen van egy múltam, a jelen helyzetben most van egy jelenem, és reményeim szerint azért valamikor majd arra a pályára vissza is fogok tudni menni, tehát értelemszerűen azért tervezem a jövőt is. Úgy nagyjából a személyi körülményeim vonatkozásában ennyi.

Azt gondolom, hogy számomra az egyik legnagyobb megtiszteltetés jelenleg, hogy felkértek erre a posztra. Hogy alkalmas vagyok-e, azt majd önök megítélik az expozém után meg a meghallgatás után, de azt gondolom, hogy majd a tettek meg a tények bizonyítják azt, hogy milyen fejlesztési miniszter tudok lenni ebben a ciklusban. Azt gondolom, hogy kihívások vannak, hiszen nem egyszerű időszakot élünk, de azt gondolom, hogy a 2010-ben elkezdett úton való továbbmenetelben egy nagyon fontos és jelentős állomás, hogy itt ne álljunk meg, ne torpanjunk meg.

Most engedjék meg nekem akkor, hisz mégiscsak a Fenntartható fejlődés bizottságán ülünk, hogy egy picit kiemeljem az e bizottsághoz jobban tartozó és a tárcához köthető – fogalmazzunk így – államtitkári vagy miniszteri feladatokat. Itt érteném az energetikát és a klímapolitikát, ezzel kapcsolatban kicsit részletesebben is kifejteném az álláspontomat.

Természetesen tisztában vagyok a házszabályi rendelkezés azon pontjával, hogy itt nem programot kell ismertetni, nem is ezt szeretném, hiszen a programismertetés már azért is nehéz vagy nehéz lenne, hiszen a statútumtörvény jelenleg készül, tehát lehet, hogy amiről most beszélünk, az délután, vagy holnap, vagy hétfőn, vagy kedden már nem is ennek a tárcának a fennhatósága alá vagy bűvkörébe fog tartozni. És ugyanez érthető, lehet, hogy teljesen váratlan vagy jelenleg a tárcához nem tartozó dolgok is ehhez a tárcához fognak kerülni; értelemszerűen ezt az idő meg a kormányrendelet majd eldönti.

Engedjenek meg nekem akkor egy pár mondatot az energetikáról és a klímapolitikáról kicsit részletesebben. Természetesen amennyiben kérdés lesz a tárca

bővebb működését illetően is, amennyiben tudok, a legjobb tudásom szerint válaszolok rá.

Tehát az említett ágazatokban – amelyek a jelen bizottsághoz tartoznak – igazából elég nyílegyenesen, illetve elég konkrétan meghatározott stratégiára vagy úgynevezett sorvezetőkre támaszkodhatunk, hiszen az Országgyűlés szentesítette a nemzeti energiastratégiát, valamint a nemzeti éghajlatvédelmi stratégiát, tehát ezek mind a minisztérium, mind a kormány irányvonalát ebben a kérdésben meghatározzák.

Értelemszerűen itt a legfontosabb világossá tenni – az itt ülők számára, akik mind szakpolitikusok valamilyen szinten, egyértelmű – azt az energiamixet, amit ez az energiastratégia meghatároz: ez az „atom, szén és zöld” forgatókönyvet jelölte ki mint követendő utat, és azt gondolom, hogy erről nincs is indokunk letérni. Persze itt rögtön jöhet majd a kérdések tömkelege, hogy mit szólok Pakshoz, mi az én véleményem, mi a kormány véleménye vagy mi a tárca véleménye. Azt gondolom, ebben mind a volt kormány és úgy gondolom, majd a pénteken felálló új kormány is egyértelmű iránymutatást ad: a legfontosabb a mai magyar gazdasági életben a hazai energiaellátás biztonságának biztosítása.

A kormány egyértelmű álláspontja az, hogy atomerőmű nélkül nem látja a stabil és hatékony hazai energiaellátás biztosításának a lehetőségét. Emellett nagyon fontos, hogy a nemzetgazdasági versenyképességet is megfelelően tudjuk elérni. Mindenki érzi, főleg az ukrán–oros viszonyban, hogy a gázfüggőség kérdésének a rendezése olyan feladat, amit mindenképpen kezelniük kell, hiszen fel kell készülnünk váratlan, tőlünk független külföldi eseményekre, és az energiaellátás biztonságát természetesen továbbra is biztosítani kell. Most belemehetnénk itt Paks dicséretébe vagy ellenzésébe. Ha megengedik, ezt most nem tenném meg, de megfelelő fórumokon ezt majd részletesebben is ki lehet fejteni. Szeretném akceptálni elnök úrnak azt a kérését, hogy 10-15 percnél ne legyenek hosszabb, ezért nem kezdenék bele a paksi véleményalkotásba. De azt nagyon fontos látni, hogy az atomenergia csak az egyik lába ennek az energiastratégiai elvnek, számtalan olyan egyéb, persze kisebb volumenű stratégiai terv van még a kormány tarsolyában, amit mindenképpen ki kell használni.

Itt meg kell említenünk a megújuló energiaforrások szerepét. Egyértelműen határozott lépéseket kell tennünk azért, hogy az energiahatékonyság e téren is javuljon. Itt azért vannak biztató jelek, hiszen az uniós kötelezettség az évtized végére a 13 százalékos arányt írja elő a kormány számára. A kormány ennek ellenére korábban már 14,65 százalékos teljesítést vállalt. Az itt ülők biztos tudják, ezért inkább a sajtónak mondom, hogy ebben túlteljesítettük a tervet, hiszen már 2012-ben elértük a 2013-ra tervezett 9,6 százalékot. Azt gondolom, hogy ez egy jó irány, de ezt azért megfelelő szabályozókkal szabályozni kell, és hatékonyabbá kell tenni, mert még mindig, ha megkérdeznénk az itt ülő embereket, hogy ki az, aki megújuló energiára kívánja a gázfűtését lecserélni, akkor lehet, hogy tízből kilenc azt mondaná, hogy elméletileg igen, de gyakorlatilag azért nem olyan egyszerű a dolog, mert számolni kell a megtérülési rátát és a beruházás finanszírozását is. Ez tehát egy olyan kérdés, amit mindenképpen szabályozni kell, de azt gondolom, jó úton járunk, hiszen egyértelmű, hogy a családi házak és a társasházak energiahatékonyságának a vonatkozásában már megindultak bizonyos lépések.

Hadd mondjak néhány számot. Az elmúlt négy évben a kormány közel 50 milliárd forint összegű támogatást fizetett ki ilyen jellegű fejlesztésre. Csak hogy lássuk ennek az arányát: ez 2002-től a mai napig kifizetett összeg 61 százaléka. Azt gondolom, hogy itt egyértelmű, konkrét lépéseket lehet tapasztalni. Hogy ez kevés vagy sok? Sok értelemszerűen nem lehet, a kevésséghez meg nem biztos, hogy kormányzati akarat kell. Véleményem szerint szemléletváltásra is szükség van, meg

kell győzni a családokat, hogy itt nemcsak a szűk jelent vagy a szűk jövőt kell látni, hanem kicsit távolabbra kell nézni. Mit jelentettek a gazdaságnak ezek a támogatások? Nos, ezekkel a támogatásokkal összesen 130 milliárd forintnyi építési, szerelési, beruházási munkát végeztek el Magyarországon, és 220 ezer család otthonában került sor valamilyen szintű energiahatékony beruházásra. Ez persze természetesen bővíthető, növelhető.

Engedjék meg nekem, hogy egy pár mondatot mondjak a panel II. programról, már csak azért is, mert azért vettünk át bizonyos örökséget. Nem szeretnék most a múlttól beszélni és nem is fogok, de az tény, hogy amikor a kormány 2010-ben átvette a kormányrudat, akkor közel 14 milliárd forintnyi el nem számolt, fedezethiánnyal rendelkező panel II. programot vett a nyakába. Azt jelenthetjük az érintetteknek, hogy 2013-ra ezt a fedezethiányt megoldottuk. Nagyon fontos, hogy 2010-14 között 7,4 milliárd forint keretösszeggel jelentek meg az új pályázatok családi házak, ikerházak, sorházak, téglalapítású társasházak vonatkozásában, de tudjuk, hogy az új hétéves ciklusban – az EU ezt el is várja Magyarországtól – ki kell terjeszteni ezt a támogatási lehetőséget, és nemcsak társasházakra és panelekre, hanem családi házakra is. A kormányzat azon fog dolgozni, hogy ezek mellett egy új szegmensek hozzunk létre a téglalapítású családi házak vonatkozásában.

Arról is beszélni kell, hogy megalakult a Nemzeti Energiagazdálkodási Zrt. Azt gondolom, hogy ennek a jelentőségét mindenki látja. A nemzeti ESCO vállalat létrehozása is egy fontos lépés, hiszen a kormányzati épületállomány vonatkozásában ezeknek a felújítására ez egy vállalt EU-s kötelezettség, tehát értelemszerűen ezt is szükséges lépés volt megtenni.

A másik, amiről még mindenképp szeretnék pár mondatot mondani, az az energiahatékonyaság vonatkozásában a karbonszegény és környezetbarát alternatív járművek elterjedésének a támogatása. Ennek is mindenki érzi a fontosságát. Hadd mondjam el önöknek egy személyes élményem, mégpedig minden típus nélkül. Tegnap teljesen véletlenül beültem egy elektromos hajtású, most már nemcsak abba a nagyon kicsi kis autóba, és számomra lenyűgöző volt, hogy hova fejlődött a világ. Nyolcvan-száz kilométereket úgy el tud menni, hogy egy kilométer fajlagos költsége 4 forint. Azt gondolom, hogy ez lesz a jövő. Az ár-érték arány most még természetesen igen magas, hiszen egy ilyen, fogalmazzunk úgy, hogy nemcsak matchbox jellegű kisautónak a költsége 10 millió forint feletti. Azért a magyar családok számára ez egy nem mindennapi beszerzési forrás, de szükséges ahhoz, hogy megfelelő szabályozással és támogatással erre is ráneveljük a magyar családokat, mert ez nagyon fontos.

Hadd mondjak még pár mondatot a zöldgazdaságról, a zöldgazdaság finanszírozásához elengedhetetlen kvóták értékesítésének a helyzetéről. E tekintetben is több sajtómegkeresés érkezett, és gondolom, hogy mind képviselőtársaimat, a bizottság tagjait, mind pedig a sajtót érdekli. Az nagyon fontos, hogy a költségvetés javítását segítően is az elmúlt két évben – itt megint számot nézek, ezért puskázni fogok – 100 millió euró bevétel származott ebből a kvótaértékesítésből. Az idei év első öt hónapjában ez több mint 28 millió euró volt. Hogy ez sok vagy kevés, azt ki-ki ítélje meg maga. Én azt gondolom, hogy elindult valami. Természetesen nem szabad elfelejteni a kvóták piaci árának az alakulását, ez most nem a csúcsidény, most nem a 10 eurós, hanem inkább a 2-3 eurós kvótáról beszélhetünk. Azt gondolom, hogy ez is fontos és mindenképpen szükséges olyan terület, amelyet tovább kell hasznosítani. Itt nagyon fontos lesz, hogy a nemzeti kvótavagyon vonatkozásában szükséges egy technikai szintű átvezetés. Azt gondolom, ez a minisztérium egyik legfontosabb lépése lesz, hiszen a 2008-2012-es időszokról át kell vezetnünk a 2013-2020-as évekre. Nagyon fontos, hogy ezt is meg tudjuk tenni.

Arról is szeretnék beszélni, hogy a kiotói jegyzőkönyv ratifikálása most van folyamatban, annak a technikai háttértárgyalásai megkezdődtek. Reméljük, hogy a ratifikáció meg fog történni.

Közben nézem az időt, mert nem akarok visszaélni a türelmükkel.

Hadd mondjak néhány mondatot az energetikai infrastrukturális fejlesztésekről is. Az úgynevezett Déli Áramlatot értem ide. Ennek a kivitelezési szaka megindult, egy része be is fejeződik, de az EU itt bizonyos vizsgálatokat indított, ezek pozitív lezárása érdekében a tárgyalások megkezdődtek. Azt gondolom, hogy itt is egy eredményes időszakot fogunk tudni lezárni. Nagyon fontos, hogy az útvonaldiverzifikálást el tudjuk érni, ami azt jelenti, hogy ne nagyon függjünk egyetlen útvonaltól. Ezért is mindenképpen szükséges a Déli Áramlat továbbvitele. Ezenkívül fontos a magyar–horvát határkereszteződésen a földgázvezetékek kétirányúsítása, és ugyanígy magyar–román vonatkozásban ennek a korszerűsítése, kapacitásbővítése, hiszen ezek nélkül az energia-, illetve útvonalfüggőségünket nem tudjuk csökkenteni.

Még pár szót szólnék a hazai vízvagyonról. Azt gondolom, hogy az is az elmúlt kormányzati ciklus egyik nagyon lényeges eleme, hogy a nemzeti vagyonról szóló sarkalatos törvény a hazai ivóvizeinket kiemelt elemként nevesíti. Emellett arra is nagyon fontos felhívni a figyelmet, hogy nemcsak a vizeket, hanem a vagyoni elemeket is nevesíti ez a törvény. Tehát nagyon fontos, hogy a műszaki rendszereket és az állami tulajdonú víziközmű-szolgáltató gazdasági társaságokat is úgymond ennek a sarkalatos törvénynek a védelme alá helyezi. Gondolom, ez nagyon fontos törvényi szabályozás volt, és ennek megfelelően meg is indult ezzel kapcsolatban az áttrendeződés, azt gondolom, pozitív irányba. Csak egyetlenegy számot megint hadd mondjak: a törvény hatálybalépése vagy a törvény utáni rendeződés előtt négyszáz üzemeltető volt ezen a piacon, ezzel szemben ez most lecsökkent ötvenre. Azt gondolom, hogy ötven víziközmű-szolgáltató engedéllyel rendelkező társaság vonatkozásában lehet érdemi lépéseket tenni, de négyszáznál nagyon nehéz volt ez, nem beszélve az országon belüli különbségek kezeléséről is.

A következő dolog, amiről még egypár mondatot szeretnék mondani, habár ez ilyen direkt módon már nem tartozik ide – tudom, befejezem, nézem, még van egy percem; tehát fogalmazzunk úgy, hogy egy jó ügyvéd bármikor és sokat is tud beszélni.

A vagyongazdálkodás vonatkozásában értelemszerűen nagyon fontos a már megkezdett úton való továbbmenetel. Egyetlenegy mondatot hadd mondjak ezzel kapcsolatban, és látom, nagyon mosolyog az elnök úr. Tényleg nem akarok visszaélni, mert ráadásul utána megfordul a helyzet, önök kérdeznek, én meg válaszolok, és az egy mindig érdekesebb helyzet, amikor az ember már egy úgymond előre felkészült monológot kell hogy elmondjon, vagy utána majd a párbeszéd vonatkozásában hogyan tudunk megjelenni.

Az nagyon fontos, és azt gondolom, annak egy olyan fontos kormányzati stratégiának kell lennie, hogy az állami vagyon értékesítéséből befolyt bevételt a közvagyon gyarapítására kell hogy fordítsuk. Szerintem ez az egyik legfontosabb, ha egy mondatban kéne összefoglalni, és itt rákacsintok az államtitkár asszonyra a minisztériumon belül, mert ha ő még nem is bólogat, de biztatóan rám néz. Azt gondolom, ez az egyik legfontosabb eleme. Még lapozhatnék, de inkább – az infokommunikációról is beszélhetnék.

Még ami tudom, hogy érdekli önöket, az az, hogy a kerékpárút-fejlesztések vonatkozásában természetesen a kormány nagyon komolyan gondolja az első ütemben a Rajka–Budapest-kerékpárút kiépítését, természetesen erre is megfelelő finanszírozási program keretében fogunk lépéseket tenni. Az nagyon fontos, hogy 2010 és 2013 között – hogy egy picit a múlttól is beszéljünk – ötszáz kilométer kerékpárút épült meg országosan, és megint a számokból puskázok, hogy ez 16

milliárd forintba került a kormánzatnak, de azt gondolom, jó helyre költöttük a pénzt.

Kedves Bizottság! Tisztelt Bizottsági Tagok! Köszönöm, hogy meghallgattak. Lehet, hogy egy kicsit szétszórt voltam, majd a kérdéseikben próbáljanak irányba terelni, és amire tudok, a legjobb tudásom szerint válaszolok. Köszönöm szépen.

Remélem, megtisztelnék bizalmukkal, és támogatják jelölésemet. Köszönöm szépen.

Kérdések

ELNÖK: Köszönjük szépen a bemutatkozást. Akkor a megállapodás szerint megpróbáljuk 5-5 percben a kérdéseket összefoglalni; először Heringes Anita bizottsági tag.

HERINGES ANITA (MSZP): Üdvözlöm! Két téma köré szeretném kérdéseimet elmondani önnek. A hírek szerint a hulladékgazdálkodás is önhöz tartozik majd. Az már bebizonyosodott, hogy jelen formájában a hulladéktörvény nem alkalmas a kommunális hulladék kezelésének szabályozására, azt látjuk, hogy az érintett cégek nagy része veszteséges. Hogyan kívánják ezt a törvényt módosítani? Illés Zoltán budapesti javaslatát, amellyel több milliárd forintos kommunikációs kampányt dobnának a kukákba, támogatják-e? Mit kívánnak vele kezdeni? Az iskolai papír- és kupakgyűjtést hogyan kívánják szabályozni? Hiszen ez egy nagyon-nagyon jó program volt, a gyermekeket nevelni tudták arra, hogy tegyenek azért, hogy utána kirándulni tudjanak menni. Csapatot építettek belőlük, szerintem egy hihetetlenül jó nevelőprogram volt. Azt gondolom, ezzel is most változtatni kell a törvényen.

A másik téma pedig az, hogy a kéményseprő-ipari közszolgáltatásban most probléma jelentkezett hét megyében. A számukra már hírhedté vált rezsicsökkentés miatti kompenzációt ők nem kapták meg, még szerencse, hogy a nyári időszakban vagyunk. Mit kívánnak tenni ez ügyben?

DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszterjelölt: Megengedik, hogy válaszoljak most?

ELNÖK: Éppen azt akartam kérdezni, hogy össze lehet-e várni esetleg a kérdéseket, utána jobban takarékoskodik az idejével a válaszoknál, ha minden kérdés elhangzott. Megfelel így?

DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszterjelölt: Persze, rendben van. Akkor kérem önöket, ha esetleg majd a nagy összéből valamit kihagyok, jelezzék már, és akkor igyekszem majd arra is válaszolni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kepli Lajos úr! *(Bencsik János: Kormánypárti?)* Abból csak egy lesz, és azt majd beiktatjuk magunk közé.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Felmerült bennem néhány kérdés, miközben a miniszterjelölt urat hallgattuk, bár valóban nehéz így egy miniszterjelölti meghallgatást eszközölni, hogy valójában – ahogy a miniszterjelölt úr is elmondta – még azt sem tudjuk, hogy pontosan milyen hatáskörök és feladatok fognak a tárcához tartozni. Meglehet, hogy a jövő héten már nem is lesz aktuális az, amiről éppen most itt beszélünk, bár azért remélhetőleg a főbb vonalak, tehát az energiaügyek és a közlekedés, vagy az energiastratégia, vagy a klímapolitika talán nem fog a minisztériumtól máshová kerülni. Mindenesetre mivel most ön van itt, önhöz tudjuk ezzel kapcsolatban a kérdéseket feltenni. *(Dr. Seszták Miklós: Ha tudok, válaszolok.)*

Az energiastratégiával kapcsolatban – talán amiről nem esett szó, és amiről szeretnék kérdezni – most elég kényes helyzet van az energiadiplomácia tekintetében, különösen azért, mert az Európai Unió és Oroszország valamilyen szintű szembenállása itt az Ukrajnával kapcsolatos problémák miatt esetleg kihatással lehet a jövőre lejáráó és megújítandó hosszú távú gázszállítási szerződéseinkkel kapcsolatban. Nyilvánvaló, hogy itt Magyarország érdeke az volna, hogy minél jobb árakat harcoljon ki. Tudom, ez nem elsősorban fenntarthatósági kérdés, de mivel a földgáztól mint energiaforrástól a következő évtizedekben valószínűleg még nem tudunk eltekinteni, ezért kardinális kérdés, hogy a tárca hogyan készül ezekre a tárgyalásokra.

Illetve még szintén az energiapolitikai kérdéseknél maradva, a megújuló energiákkal kapcsolatban valóban sikerült egy bizonyos arányt elérni, amit a miniszterjelölt úr említett, ez nagyrészt azonban a biomasszának köszönhető. Mindenféleképpen felmerül a kérdés, hogy akár nap- vagy szélenergia, vagy akár az eddig tabunak számító vízenergia kérdésében mire készül a kormányzat ebben a ciklusban, várhatóak-e beruházások, fejlesztések vagy ezekre szóló pályázat a következő években és milyen mértékben, ha várható.

A közlekedés átállításával kapcsolatban nyilvánvaló, hogy itt elsősorban a közösségi közlekedésre gondolok. Itt szintén ehhez a tárcához tartozik, Völner államtitkár úr hatáskörébe tartozott az előző ciklusban, amennyiben az információim helyesek. Nagy vonalakban milyen fejlesztésekben gondolkodik a kormány? Hiszen akár a vasút, vagy a hajózás, vagy más közösségi közlekedési eszközök tekintetében jócskán van vagy volna mit fejleszteni, előrelépni, és ez már igencsak a fenntarthatósági körbe tartozik, hiszen valahol akár a gépjárművel való közlekedés kiváltásának is alternatívája lehetne egy megfelelő tömegközlekedés. Ezek mindenképpen, azt gondolom, kardinális kérdések.

Talán ha még a klímapolitikával kapcsolatban a szén-dioxid-kvótákról kicsit bővebben majd hallhatnánk azon túl, ami elhangzott, az ezzel kapcsolatos elképzelésekről.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm szépen a kérdéseket. Tájékoztatást szeretnék, hogy a kormánypárti bizottsági tagok többen is kívánnak-e kérdést feltenni vagy pedig összefoglalták a kérdéseiket. Bencsik alelnök úr jelezte, Bencsik alelnök urat kérem... *(Manninger Jenő jelentkezik.)* Bocsánat! *(Manninger Jenő: Nem tudtam, hogy az alelnök úr akar-e kérdezni, de nyilván az alelnök urat illeti az elsőbbség.)* Tessék!

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Egy kérdést szeretnék feltenni a közlekedés vonatkozásában, habár már volt róla szó, de mégis részletesebben. Mi a tárca jövőképe a fenntartható közlekedés és az energiapolitika vonatkozásában? Itt röviden már említette a miniszterjelölt úr, de gondolom, ennél részletesebben is hallhatjuk.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen a kérdést. Akkor Bencsik János alelnök úr!

BENCSIK JÁNOS (Fidesz): Köszönjük, ennyi lett volna.

ELNÖK: Akkor átadom a levezetést Bencsik János alelnök úrnak, hogy én is kérdezhessenek.

(Az ülés vezetését Bencsik János, a bizottság alelnöke veszi át.)

BENCSIK JÁNOS (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen. Sallai elnök úré a kérdés lehetőség.

SALLAI R. BENEDEK (LMP), a bizottság elnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Seszták Úr! Egynéhány pontban – higgye el nekem – a frakció nagyon sok kérdést szeretett volna feltenni, de én leszelektáltam már, és megkímélem az offshore-os kérdésektől, amelyek a frakció számára fontosak voltak, és köszönöm szépen előzetes tájékoztatását.

DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszterjelölt: Nyugodtan, mondom, de ha valaki úgy gondolja, hogy offshore cégem volt, akkor hozzon egy papírt róla, legalább tudjam, hogy...

SALLAI R. BENEDEK (LMP), a bizottság elnöke: Még egyszer mondom, megköszönöm, hogy elébe ment a kérdésnek, és nem kerülök olyan helyzetbe, hogy illet kelljen kérdezniem.

A legelső kérdésem egyértelműen – ha megengedi – a saját szakmámból adódik. Alapvetően, ugye, mégis a bizottság foglalkozik természetvédelmi kérdésekkel. Nagyon határozott meggyőződésem fenntarthatósági szempontból az, hogy az ország legfontosabb gazdasági erőforrásait azok a természeti erőforrások adják, amelyek alapvetően egy folyamatosan megújuló biomasszakészletet tudnak teremteni, és jó gazdaságot, erős gazdaságot csak ilyen erőforrásra lehet építeni.

Az elmúlt években – az elmúlt tíz évről is beszélhetek, tehát ne tűnjön úgy, hogy csak az elmúlt kormányzati ciklusról beszélek – nagyon nagy súllyal vettük észre, hogy természeti értékeket súlyosan veszélyeztető infrastrukturális beruházások zajlottak az országban. Nyomvonalas létesítmények nem tartották tiszteletben a védett területek hálózatát. Beszélhetnénk a győri Audi gyár fejlesztéséről, ahol európai uniós hálózatot sértett a fejlesztés. Egy fővárosi agglomerációs területen az egyik nagy bevásárlóközpont ex lege területre épült. Arra lennék kíváncsi, hogy ön az ilyen jellegű védett természeti értékeink rendszerét milyen szinten kívánja a munkája során tiszteletben tartani.

A második kérdésem a kistelepülésekre vonatkozik, ami nekem nagyon fontos. Amennyire látom, az elmúlt húsz-huszonöt év legsúlyosabb veszteségét a vidéki térségekben a kistelepülések szenvedték el, és a közúthálózat-fejlesztési rendszerekben, infrastrukturális fejlesztésekben ezeket kímélte legjobban forrásosztással a kormányzatok sokasága. Nagyon nagy problémaként élem meg, hogy mindaddig, ameddig méregdrágán autópályákat fejlesztettünk, addig kistelepülési bekötőutak minősége romlott meg olyan szinten, hogy jó néhány embernek ellehetetleníti a megélhetését. Eleve nagy gond a kistelepülési infrastruktúra, és nagyon nagy probléma az, hogy onnan a mobilizáció hogyan biztosítható. Ha már a gazdaságfejlesztés centralizált és mobilizációt igényelne, akkor ennek az infrastrukturális igényét miként kívánja megteremteni? Nagyon fontos lenne az, hogy az ön részéről valami ígéret hangozzék el a kistelepülések felé, mert ezek nagy-nagy mostohagyermekai a kormányzatnak. Külön fájlalom azt, hogy most a bizottsági meghallgatások során a „vidékfejlesztés” szakkifejezést sehol nem láttam, egyik bizottsági struktúrában sem jelenik meg így szó szerint a „vidékfejlesztés”. Emiatt áll szándékomban az, hogy minél több minisztertől megkérdezzem azt, hogy mit kíván ezekkel tenni.

Részben már utalt a felvezetőjében a családi házakkal kapcsolatos energiahatékonysági kérdésekre. Mondta is azt, hogy ha tíz embert megkérdeznénk, akkor lehet, hogy kilenc igent mondana, ugyanakkor a befektetési költségeknél elgondolkozna azzal kapcsolatban, hogy valóban akarja-e ezt. Ennek nyilvánvalóan

egy oka van, hogy amíg egy paksi fejlesztést közforrásokból és közpénzből tervezünk megtenni, addig az állampolgároktól azt várnánk, hogy a családi házaikat minél nagyobb saját forrásból és 30 százalékos támogatási intenzitással szigeteljék le. Én annak örülnék, ha a fejlesztéspolitika abba az irányba menne, hogy minél több magánembernek, minél több állampolgárnak segítene, és minél több állampolgár érezhetné azt, hogy az ez irányú fejlesztések az ő konkrét életüket segítik.

Ugyanígy felmerül bennem a kérdés, hogy hogyan látja ön ennek a jövőjét. Ha jól látjuk, az összes fejlesztési forrás a Miniszterelnökséghez fog kerülni. Nagyon kíváncsi lennék arra, hogy amennyiben az infrastruktúra-fejlesztésért felelős, a forrásszükségleteit hogyan fogja biztosítani, lesz-e valami alá-fölé rendeltség a Miniszterelnökséget vezető minisztérium, illetve az ön tárcája között, és ezek forrásának hogyan kíván biztosítékot, illetve háttérrel teremteni.

Az utolsó kérdésem Heringes Anita képviselőtársam már részben érintette. A hulladékgazdálkodási törvénynek nyilvánvalóan látszódnak már most a kommunális szolgáltatókra vonatkozó hátrányos elemei. Ha jól emlékszem, megközelítőleg hatszáz kommunális szolgáltató volt ezen a területen, ami az év elején körülbelül száznegyvenre csökkent, és ezek túlnyomó többsége most igen komoly veszteségekkel küzd, és nagyon komolyan várja a kormányzat segítségét, hogy ebben az évben ne omoljon össze a magyar kommunális hulladékszolgáltatás. Van-e arra elképzelése, hogy mindez az összeomlás elkerülhető legyen, illetve hogyan kerülhető el?

Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! A levezető elnöki feladatokat visszaadom Sallai elnök úr számára.

(Az ülés vezetését Sallai R. Benedek, a bizottság elnöke veszi át.)

SALLAI R. BENEDEK (LMP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy van-e még valakinek kérdése a miniszterjelölt úrhoz. Kepli Lajos képviselő úr!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Elnézést kérek, csak egy kérdés, ami az előbb elmaradt. Említette miniszterjelölt úr, hogy az energiahatékonyságban nagy lehetőségek rejlenek. Én is azt gondolom, hogy energiafüggőségünk csökkentésének az egyik legfontosabb útja az, amit mi magunk meg tudunk tenni: az energiahatékonyság javítása. Itt folyamatosan csak épületszigetelésekről beszélünk, mint energiahatékonysági megoldásokról, holott az igazán nagy megtakarítást épületgépészeti felújításokkal vagy megoldásokkal lehet elérni. A pályázatok is inkább az elmúlt években épületszigetelésekre vonatkoztak, míg épületgépészeti rekonstrukcióra alig vagy nem is volt pályázat. Ebben a tekintetben várható-e változás, hogy valódi radikális változást tudjunk az energiahatékonyság terén is elérni? Nyilvánvaló, hogy a lakossági szektor ennek csak egy része, ezért kérdezem, hogy esetleg az ipari termelőszektorra vonatkozóan, ahol a legnagyobb energiafelhasználás történik, van-e hasonló koncepció.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kepli képviselő úr. Ha jól látom, az utolsó kérdést dr. Turi-Kovács Béla alelnök úr tenné fel.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm szépen. Miniszterjelölt úr abból a térségből érkezik, amely köztudottan az egyik leszakadó térség Magyarországon, az egyik nehéz helyzetben lévő térség, ezért a kérdésem arra irányul, hogy van-e a miniszterjelölt úrnak elképzelése arra vonatkozóan, vagy kíván-e hangsúlyt váltani a

tekintetben, hogy ezek a térségek az eddiginél is lehetőleg nagyobb mértékben jussanak fejlesztésekhez, mint ahogy az eddig történt. Arra gondolok, hogy az azonos és arányos elbírálás gyakran aránytalanságokra vezet, hiszen nem mindegy, hogy Dél-Magyarországon történik-e egy fejlesztés, ami ott sok mindent képes előmozdítani, különösen az emberek életét jobbá tenni. Szabolcs-Szatmár-Bereg vagy Borsod-Abaúj-Zemplén megyében van-e olyan elképzelés – még egyszer összegezném –, amely e tekintetben hangsúlyváltást jelentene?

ELNÖK: Köszönöm szépen dr. Turi-Kovács Bélának, hogy ezt a számomra is fontos kérdést feltette. Megadom a szót dr. Seszták Miklós miniszterjelölt úrnak a válaszokra.

Dr. Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszterjelölt válaszai

DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszterjelölt: Köszönöm szépen. Kezdjük azzal, amire úgy tudok válaszolni, mint egy outsider. Ez a hulladékgazdálkodás. Tudjuk, hogy ez eddig nem tartozott hozzánk, én nem tudok olyan tárgyalási folyamatokról, hogy ez hozzánk tartozna a jövőben. Van annak azért valami diszkrét bája, hogy ezt érdemes lenne majd egyszer egyben kezelni, hiszen ha a kiemelt közszolgáltatókat – E.ON-t, földgázt stb. – ide vesszük, akkor azt gondolom, hogy itt a helye a víznek és a hulladéknak is. De azért tudok válaszolni, mert – mint ahogy elmondtam – '94 óta valamilyen helyi szinten, megyei szinten részt veszek a városi vagy megyei politikai életben, ráadásul Kiszvárdra, ahonnan jöttem, abban a szerencsés vagy szerencsétlen helyzetben van, hogy kommunális központi lerakóval rendelkezik. Tehát pontosan tudjuk és érezzük, hogy mik azok a problémák, amelyek esetlegesen a hulladékgazdálkodás vonatkozásában a rezsicsökkentéssel vagy egyéb módon – mert azért nemcsak a rezsicsökkentés ennek az oka – problémákat okoznak. E vonatkozásban meg tudjuk erősíteni és ki tudjuk jelteni, attól nem kell félni, hogy itt olaszországi állapotok, nápolyi helyzetek fognak előállni, mert azért van arra lehetőség, hogy a katasztrófavédelem bevonásával kijelöljünk olyan közszolgáltatási feladatokra kezelő vagy szervező egységeket, amelyek ezt meg tudják oldani, de ez természetesen csak ideiglenes megoldás lehet. Értelemszerűen az nagyon fontos, hogy a hulladékgazdálkodás vonatkozásában is olyan piaci szegmenseket kell teremteni, akár egyfajta támogatási rendszer felállításával is, amely tudja biztosítani minden faluban, tehát nemcsak Budapesten, hanem a legkisebb szabolcsi vagy baranyai faluban is azt, hogy mindenkinek a kommunális hulladéka, illetve a hulladéka el legyen szállítva. Azt gondolom, hogy ez a következő évek egyik fontos feladata. Én a gazdasági életből jövők, ezért pontosan tudjuk és érezzük, hogy ezen a téren muszáj fontos és hatékony lépéseket tenni, mert ezt meg kell oldani. Jelenleg ez egy olyan állapot, amit kezelni szükséges.

Hadd mondjak itt rögtön pár szót a kéményseprőkről is. Az nagyon fontos, hogy hét megye, de ha jól tudom – bár én annyira nem vagyok benne ebben a piaci szegmensben, mert ilyen ügyfélköröm, hogy így fogalmazzak, nem volt, de ahogy kaptam a tárcától a tájékoztatást –, egy szolgáltató vonult ki a területről. De az természetesen nagyon fontos, és ezt szeretném itt nyomatékosan hangsúlyozni, hogy nem lehet olyan szabályozást, olyan piaci helyzetet vagy olyan gazdasági helyzetet teremteni, hogy egy emberélet is veszélybe kerüljön azért, mert a kéményseprés nem tudja megfelelő szinten ellátni a feladatát, vagy betölteni azt a feladatot, amire ez a szolgáltatás hivatott. Azt gondolom, az a legfontosabb, hogy egyetlen emberélet sem lehet veszélyben. Ezt igenis megfelelő módon kell megoldani. Megindultak már a tárgyalások. Az új kormány első lépéseinek egyike az lesz, hogy ezt kezeljük, hiszen az nem megoldás, hogy majd a katasztrófavédők fognak kimenni, és kéményseprői feladatokat látnak el fekete ruhában úgy, hogy a kéményseprők szerszámaival

mennek fel a kéménybe. Ezt a helyzetet kezelni kell. A kormány határozott szándéka az, hogy olyan szabályozást teremtsen, hogy egyetlenegy emberélet se kerüljön veszélybe. Ez a legfontosabb.

Amivel száz százalékgig egyet tudok érteni a kolleginával, az az iskolai kupak- és papírgyűjtő akciónak a továbbvitele és támogatása. Bár a koromat elárultam, mert férfi létemre ez annyira nem kellemetlen, habár húszéves lányom van, tehát azért ki lehet számolni, hogy én még a szocializmusban jártam általános iskolába, de mi nagyon élveztük akkor ezeket a papírgyűjtési versenyeket. Azt gondolom, az igenis nagyon jó közösségépítő dolog volt, ennek mindenféle módját – akár az a kirándulás, amit mondott a képviselőtársam, de találkoztunk már olyannal is, hogy beteg gyerekek megsegítésére egy egész város összeállt, sok kicsi sokra megy alapon –, ezt a közösségépítő erőt mindenképp hangsúlyozni kell és támogatni kell. Természetesen erre a megfelelő források is rendelkezésre fognak állni, hiszen azért itt nem olyan túl nagy összegről van szó, tehát azt gondolom, hogy ezeket azért mindenképp fontos és lehet is biztosítani.

Kepli Lajos képviselőtársam felvetésére hadd mondjak egypár dolgot. Igen, ez az energiastabilitás, amiről beszéltünk, mindenki számára – majdnem azt mondom – Damoklész kardja. Jogászként azt kell mondanom, hogy ez mégse az, mert elméletileg a XXI. században egy jó piaci alapon működő jogi szerződéssel azért biztosítva van ez; persze tudom, hogy mit ér az, ha fogja valaki, és a csap egyik végét elzárja, a másikon meg nem nyitja meg. Természetesen ezt pontosan tudjuk, de azért remélem, hogy azon szereplők között, akik tőlünk most távol vannak Ukrajna és Oroszország vonatkozásában, ez megmarad belső politikai ütközetként vagy nézeteltérésként, és nem fog kihatni Magyarország és így Európa energiastabilitásának a veszélyeztetésére se.

Most erre csak azt tudom mondani, hogy jelen esetben a jól leszabályozott szerződéseink nyújtanak valamilyen szintű garanciát; mondom, gyakorló jogász vagyok, tehát értelemszerűen ennek a súlyát én is érzem, és tudom, hogy hiába van bármilyen szerződés, ha kiraknak a lakásból vagy elzárják kulccsal a bejáratot.

A másik, amiről mindenképpen szólni kell, a gáztározók helyzete. Természetesen az nagyon fontos, hogy a kormány mintegy előrelátóan azért megpróbálja és megpróbálta a stratégiai gáztározók helyzetét rendezni, értelemszerűen megindult egy feltöltési folyamat; most előkereshetném a papírjaimban, hogy jelenleg hol állunk. Természetesen – fogalmazzunk úgy – nem azt mondom, hogy agresszív, de degresszív folyamatokat kell csinálni, hogy minél hamarabb ezek a stratégiai gáztározók megtöltsenek gázzal. Azt gondolom, ez is lehet egy olyan megoldás, ami ideiglenes természetesen, mert ez véglegesen nem tudja rendezni ezt az esetlegesen válságproblémát, de azért kezelni tudja. Értelemszerűen azt nagyon jól látjuk, hogy hál' istennek nyár van, tehát ez annyira nem éles probléma, és reményeink szerint akkor ez majd rendeződni fog.

A következő kérdés a megújuló energia, a nap-, szélenergia. Azt kell hogy mondjam – ez megint nem dicsekvés, inkább sajnálat –, hogy abban a szerencsés vagy szerencsétlen helyzetben voltam, hogy négy éven keresztül Magyarország első szélenergiakivitelezésének a jogi munkáiban részt vettem, tehát pontosan tudom ennek a nehézségeit mind az engedélyezési oldalon – és talán ettől még fontosabb –, mind a kivitelezési, illetve pénzügyi oldalon. Tehát azért legyünk reálisak, hogy ma Magyarországon szélenergiában gondolkodni, jelentős szélenergiában gondolkodni nagyon-nagyon merész álmokat kell hogy szőjön valaki, aki befektetői oldalon próbálja. Itt persze majd azt kell megnéznünk, hogy elváljon-e a befektetői oldal a fenntartható fejlődés szempontjából fontos esetlegesen állami szerepvállalástól, de ezt majd el kell döntenünk – ez most magánvélemény értelemszerűen, hiszen ebben még tárgyalásokat nem tudtunk folytatni.

Egy biztos: amennyiben azt szeretnénk, hogy piaci alapon működő szélenergia-fejlesztéssel foglalkozó vállalkozások települjenek be, oda nagyon jó szabályozás, nagyon gyors szabályozás, jó pénzügyi finanszírozás kell, mert anélkül nem fognak idejönni. Tehát aki arról álmodik, mint az az egy szem spanyol, aki ide megpróbálta betenni a lábát, úgy menekült el innen pár év után, amikor látta, hogy azért ez nem olyan nagy üzlet, tehát így biztosan nehéz.

Én a személyes véleményemet tudom elmondani: nagyon fontosnak tartom ezeket mind a nap-, mind a szélenergia vonatkozásában, akár nemcsak úgy, hogy kifejezetten energiatermelési beruházások jöjjenek létre, tehát szélerőművek vagy naperőművek, hanem nagyon fontos lehet az is, hogy a napenergia hasznosításához szükséges tárgyi eszközök gyártása például Magyarországon történjen. Itt Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében már történtek ilyen kísérletek, hogy esetlegesen jön beruházó, és Kelet-Európa vagy Közép-Európa legnagyobb ilyen gyárát csinálja. Azt tudjuk mondani, hogy bárhova, csak jöjjenek, mert ha itt gyártják, akkor biztosan olcsóbb lesz, mint ha kintről kell hozni. Tehát én személy szerint támogatom, természetesen minden erőmet latba fogom vetni annak érdekében, hogy ezt kezeljük.

A következő kérdés, amit utólag tett fel, de nagyon fontos, ez a szigetelés és az épületgépészet közötti harmónia vagy ellentét feloldása. Azt gondolom, teljesen egyetértünk, nincs köztünk nézetkülönbség. Azt gondolom, önmagában ez egy ilyen „Mi van előbb? A tyúk vagy a tojás? Vagy fordítva?”, hiszen egyértelmű, értelemszerűen először le kell szigetelni, mert hiába csinállok bármilyen épületgépészeti beruházást, ha kimegy a meleg, vagy a hő, vagy a hűtés. Azt gondolom, ezt majd komplexen kell kezelni, de természetesen én is úgy gondolom, hogy önmagában meg semmit nem ér a külső szigetelés, ha még mindig egy folyton égő gázkazánnal próbálom a meleget előteremteni.

Azt gondolom, ezt megfelelő szintű pályázati kiírásokkal lehet kezelni; nemcsak azt, hogy legyen, hanem – és rögtön már válaszolok is majd az elnök úr felvetésére is – hogy nem 25-30 százalékos intenzitású, hanem azt gondolom, ettől jóval nagyobb intenzitású támogatást kell hogy nyújtsunk, hiszen tényleg így van, hogy addig, amíg az ember számol, és azt mondja, hogy tíz év a megtérülés, akkor nem fogok belevágni. Ha ezt le tudom vinni – most mindegy, hogy miért, vagy azért, mert olcsóbb lesz az eszköz, mert itt gyártják, vagy azért, mert adok rá támogatást – 2-3-4 éves befektetésre, megtérülésre, akkor az ember el fog gondolkozni azon.

Felvetette a kérdést a közúti közlekedés vonatkozásában. Felírtam ide magamnak, van egy ilyen nagyon szép kimutatásom, hogy mit csináltunk eddig meg mit tervezünk. Az idő rövideje miatt ezt nem fogom részletesen elmondani, de hadd mondjak két ilyen fontos vezérfonalat, ami nagyon fontos. Az biztos, hogy a kormány határozott szándéka, hogy az autópályák elérjék az államhatárt. Ez az egyik, talán majdnem azt mondom – bár ilyet nem szoktunk mondani –, hogy kőbe vésett irányelv, de ez egy fontos momentum. Értelemszerűen kezdhethetnénk Baranyában, országhatár, M6-os, mondhatnánk Vásárosnamény-Záhony vonatkozásában az M3-ast, és akkor mondhatnánk a többit. Ez nagyon fontos.

És ami még nagyon fontos, ha már rákérdezett: a megyeszékhelyek vonatkozásában, tehát a megyeszékhelyek autópályán vagy gyorsforgalmi úton történő elérhetősége is fontos kormányzati szándék. Itt a békéscsabaiak megnyugtatóására mondom – van itt olyan, aki ha nem is ott lakik, de van kötődése a településhez –, a kormány szándéka például kiemelten az, hogy Békéscsaba vonatkozásában a 44-es áldatlan állapotát is megszüntessük, de beszélhetnénk az esztergomi vasúti fejlesztésekről és a többiekről. Szívesen állok rendelkezésére a meghallgatás után vagy bármikor a napokban személyesen is akár, bent az irodámban erről tudunk majd részletesen is beszélni. Azt gondolom – az idő miatt, ha rápillantok

az órára –, látjuk a feladatokat, igyekszünk, abba is bele tudnánk menni, de mindegy, nem akarok tovább erről beszélni.

Az elnök úr kérdéseire, és akkor majd a kormánypárti válaszokat a végére hagyom. Azt gondolom – mivel elmondhatom magamról, és ezt nehéz überelni, hogy a kormány legmesszebb lakó minisztere leszek, hiszen én 292 kilométerre lakom Budapeستől –, számomra mindig fontos lesz a kistelepülések helyzetének, infrastrukturális javításának kérdése, már csak azért is, mert nap mint nap szembesülök ezzel a kérdéssel. Tehát amikor úgy tudok kimenni Kisvárdáról a főútra, hogy közben vagy nagyot kerülök, vagy kitérik a kerekem, ez számomra nemcsak szemantikai kérdés, hanem gyakorlati kérdés is. Tehát azt gondolom, hogy mindenképp nagyon fontos ennek a rendezése.

Vannak elképzeléseim, persze ez megint nem egyeztetett. Most tudom mondani, hogy én valahol, tegnap már ott bent a minisztériumban ilyen unortodox felvetésként felvettem, hogy miért nem lehet közmunkaprogramban valamilyen szinten önkormányzati utak vonatkozásában valamilyen munkalehetőséget biztosítani, tehát ne csak betont tudjanak a közmunkaprogram keretében gyártani, hanem valamilyen belterületi utak felújítására is, és az már minőségjavulást tud okozni esetlegesen egy-egy kistelepülés vonatkozásában. Jártam a kampány során olyan településen, ahol gyönyörűek a járdák, mert azt a közmunkaprogram keretében meg tudták csinálni, de a bekötőutakra meg akár még a főutakra is, amelyek önkormányzati tulajdonok, nincsen pénz, jelenleg kritikán aluliak; ezt mindenképpen kezelni kell természetesen.

Nem akarok belemenni nagy politikai lózungokba, mert az nem a stílusom, eddig sem volt, ezután se lesz, de az nagyon fontos lépés volt, hogy levegőhöz engedjük jutni a kistelepüléseket az adósságkonszolidációval. Ezzel le is zárom ezt, abba nem fogok belemenni, hogy ez jó volt-e vagy nem volt jó, de az, hogy most már egy kistelepülés nem azon gondolkozik, hogy a banknak hogyan fogja visszafizetni a pénzét, a kamatát meg az árfolyamvesztését, hanem azon gondolkozik, hogy most éppen járdát, utat vagy csapadékelvezetést újítson-e fel, az egy fontos javulás a múlthoz képest.

Teljesen egyetértek elnök úrral a családi ház vonatkozásában a felújítási lehetőségek növelésének az elősegítésével. Azt gondolom, igenis nagyon fontos az, hogy akinek ilyen igénye van, annak a részére az államnak meg kell teremtenie azt a szabályozót, azt a pályázati lehetőséget, hogy megérje neki, hogy ezeket a felújításokat elkezdje, hiszen ez nemcsak attól lesz értékes, hogy az én lakásomban újabb szigetelés lesz-e vagy esetleg az épületgépészetet felújítom, hanem attól, hogy kevesebb energiát fogok használni, ha pedig kevesebb energiát fogok használni, akkor az energiaszabályozás vonatkozásában már nem vagyok olyan függőségnek kitéve, és ezt végig lehetne vezetni a többi problémán.

Amivel szintén egyet tudok érteni: szintén kérdezte a természetvédelem és a biomassza kérdését, azt, hogy mi van előbbre, hogy figyelem-e majd az esetleges fejlesztéseknél a természetvédelmi területek megmaradhatóságát. Azt gondolom, hogy ez egy kényes, nem könnyű kérdés. Szintén nagyon fontos az, hogy a természeti értékeinket megőrizzük, hiszen ezt tudjuk átadni a gyermekeinknek és unokáinknak, hiszen mit ér egy olyan társadalom, ahol csak benzingőzős – s mondhatnék más jelzőket is –, nem élhető országban élnek. Itt persze nehéz megtalálni az ipari szükségletesség, az adóbevétel, a GDP-növekedés és a természetvédelmi értékek közötti párhuzamot. Én mindenképp azon leszek, hogy ezt a párhuzamot meg tudjuk tartani. Azt kérdezte, hogy én mit tartok fontosabbnak. A természetvédelmet én elsődlegesen erősebbnek érzem, mint a gazdasági érdeket, már csak azért is, mert ebben a bizottságban ülök, de azért is, mert azt gondolom, hogy természetvédelmi vonatkozásban csak egy szegmens van. Ecsedi-láp nem lesz máshol, de lehet, hogy az

autópályát két kilométerrel odébb is el lehet vinni, akár még egy kis plusz költséggel is. Ennek a harmonikus hatását kell megtenni.

Azt gondolom, hogy alelnök úr nyitott kapukat dönget. El is mondtam, hogy mivel én 288-292 kilométerre lakom innen, attól függően, hogy melyik úton megyek be a városba, számomra az egyik legfontosabb lesz, hogy a tiszántúli vagy a dunántúli régiók felzárkóztatását a kormányon belül megfelelő módon képviseljem. Ez eddig is képviselve volt, de nem biztos, hogy a lehetőségek ezt eddig engedték. Nem akarnék most belemenni a keleti nyitás meg a keleti lehetőségek tárházába, de azt gondolom, hogy az a jövő. Úgy fogalmaztál, hogy lemaradó vagy elszegényedő rétegek. Én ezt egy kicsit megfordítom, mert hitem szerint ez a réteg inkább egy felemelkedő réteg lesz. Van, ahol már stabilitás van, mint Győrben, de azért még ott is meg kell tenni a megfelelő dolgokat. Nagyon fontos, hogy a keleti országrész fejlődési ütemét megfelelő módon támogassuk infrastruktúra-fejlesztéssel és megfelelő szintű szabályozókkal.

Azt gondolom, hogy már mindenre válaszoltam. Illetve valamire még nem válaszoltam, de be kell vallanom, olyan csúnyán írtam, hogy nem tudom elolvasni. Talán elnök úr kérdezett még valamit, de nézze el nekem, ám ha nagyon hiányzik a válasz, akkor újra felteszi a kérdését. Mondom, nagyon csúnyán írtam, nem tudom elolvasni.

Szóba került még a tárca jövőképe a fenntartható közlekedéssel és energiapolitikával kapcsolatban. Mint elmondtam, ez is nagyon fontos, ezért is ültem be teljesen véletlenül abba a benzinkímélő kisautóba, amely 4 forintos költséggel megy egy kilométert. Az energiahatékony, karbonszegény, alternatív hajtású járművek kérdését mindenképp szabályozni kell, mert ez nagyon lényeges. S az is nagyon fontos, ennek a bizottságnak a vonatkozásában szintén fontos lépés az olyan környezeti szabályozás vagy olyan szabályozás elősegítése, amellyel a levegőtisztaság, a zajvédelmi szabályozás vonatkozásában tudunk előrelépni, hiszen ebben is vannak még lemaradásaink. Ugyanilyen fontos nemcsak a levegőtisztasági, hanem a lakossági zajvédelem, illetve a stratégiai zajtérkép elkészítése. Munka van.

Még valamit kérdezett; ne haragudjon, de tényleg nem tudom elolvasni.

ELNÖK: Annyit kérdeztem, hogy mennyire lesz partner, hiszen az infrastruktúrák fejlesztéséért felel, de ennek a forrásai a Miniszterelnökséghez vándorolnak. Az volt a kérdésem, hogy várható-e egyenlő partneri viszony, vagy pedig alá-fölé rendeltség lesz.

DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszterjelölt: Nem, nem, nem. Annyit talán elárulhatok a kulisszatitkokról, hogy amikor a miniszterelnök úr felkért erre a feladatra, akkor – mintha összebeszéltünk volna, hogy mit kérdezzek meg a miniszterelnök úrtól – hasonlóan kérdeztem én is. Számomra ez egy új terep, én még nem voltam miniszter, azt sem tudom, hogy meddig leszek, meg hogy lesz-e nekem esetleges új ciklusom, azt sem tudom, de mondom, számomra ez egy új terep. Én a gazdaságból jöttem, ahol tudtam tervezni, tudtam üzletelni, tudtam ügyvédkedni. Nekem ez egy más terep. Egyértelmű választ kaptam a miniszterelnök úrtól, hogy itt nem alá-fölé rendeltségi viszonyok lesznek, hanem mellérendeltségi viszonyok. Egy feladat lesz, tárcákhoz lebontva. Ha az infrastruktúra-fejlesztési stratégia alkotása ennél a tárcánál van, de mondjuk EU-forrás vonatkozásában a marsallbot a Miniszterelnökségen, akkor ez nem egy alá-fölé rendeltségi viszony lesz, hanem mellérendeltségi viszony. De azért hadd biztassam az itt ülőket, hogy komoly „harcot” folytatunk, mert van olyan direkt brüsszeli forrás, amit én mindenképpen szeretnék tárcahatáskörben hagyni. Azt gondolom, hogy ezzel is nagyon sok és látványos eredményt tudunk elérni, még ha nem is eget rengető, nagy stratégiai beruházások

európai uniós támogatása lenne ez a tárcánál, de a mindennapi élet, az egyesületek, a nonprofit szervezetek, a kkv-k direkt európai forrásból való pályázatát, fejlesztését szeretném itt tartani magunknál. Köszönöm.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Miután időszükében vagyunk, bízom benne, hogy további kérdés nincs. Vagy van? *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nincs további kérdés. Nagyon szépen köszönöm dr. Seszták Miklós miniszterjelölt úrnak a válaszokat. Nekem ez volt az első miniszteri meghallgatásom *(Dr. Seszták Miklós: Nekem is.)*, önnek is ez volt az első, szerintem mind a ketten jók voltunk *(Dr. Seszták Miklós: Túl vagyunk rajta és dicsérjük egymást, veregessük egymás vállát.)*, szerintem mind a ketten jók voltunk, de önt jobban dicsérem, mert sok olyat mondott, amit hallani szerettünk volna. A puding próbája az evés, s arra leszek majd kíváncsi, hogy mindazt, ami most elhangzott, a kormányzati munka során miniszterként is tudja-e érvényesíteni.

Annyi ajánlást hadd fűzzek már ehhez a leendő munkához, amennyiben az Országgyűlés támogatását is elnyeri majd a mostani szavazás után, hogy nagyon örülnék, ha azt a tapasztalatát, amit az említett kis elektromos autóval szerzett, a kormányzati munkájában is képviselné. Alapvetően példával kellene elől járnia a magyar kormányzatnak abban, hogy hogyan használjon energiahatékonyabb, környezetbarátabb technológiákat, és ha a minisztériumok önmaguk jelentősebb mértékben elmozdulnának abba az irányba, hogy esetleg hibridautókat használnak vagy elektromos autókat, akkor bizony szemléletileg lehetne egy kicsit fejleszteni ebben az irányban.

Szavazás

Most a szavazás következik. Kérdezem, hogy a bizottsági tagok közül kik azok, akik dr. Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszterjelölt úr kinevezését támogatják. Kérem, hogy kézfeltartással jelezzék. *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy hét szavazat. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Nincs ilyen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Három. Ez így szokás.

Bízunk benne, hogy miniszterjelölt úr a parlament bizalmát is élvezni fogja. Sok sikert kívánok a leendő munkájához.

Egyebek

Tisztelt Bizottság! Holnap találkozunk Fazekas Sándor úr meghallgatásán, amikor már senki nem ússza meg ilyen röviden a bizottsági ülést.

Az ülést bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra)

Bencsik János
a bizottság alelnöke

Sallai R. Benedek
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Soós Ferenc és Szűcs Dóra